

Bewijst de geschiedenis dat sjiieten Imam Hoessein (a) hebben vermoord?

Centrum voor Leerstellige Monitoring (مركز الرصد العقائدي)

BAQIYYAT
ALLĀH
INSTITUUT

Sji'itisch Kenniscentrum · Vertaling & Publicatie

Baqiyyat Allāh Instituut

augustus 2025

Antwoord

Vrede, barmhartigheid en zegeningen van Allah zij met u.

Ibn Mandhoer zei:

Het beschuldigen van de sjiïeten van Kufa van de moord op Imam Hoessein (vrede zij met hem) is niet meer dan een poging tot misleiding en vervalsing van de feiten om de echte daders vrij te pleiten; het is slechts een wanhopige poging tegenover de bewijzen en historische gebeurtenissen die door betrouwbare kroniekschrijvers zijn overgeleverd en die ondubbelzinnig de verantwoordelijkheid van de Omajjaden en hun aanhangers blootleggen.

Deze verdenking steunt op twee belangrijke elementen.

Het eerste element betreft de brieven die de mensen van Kufa aan Imam Hoessein (vrede zij met hem) stuurden; zij vroegen hem naar hen toe te komen en boden hun levens aan ter bescherming en verdediging. De verdenking beschouwt dit als bewijs dat de afzenders van die brieven sjiïeten waren.

Het tweede element zijn de woorden van Imam Hoessein (vrede zij met hem) over de mensen van Kufa, waarin hij degenen berispt die hem uitnodigden en hem steun beloofden maar hem vervolgens in de steek lieten, zoals zijn smeekbede:

“Ô Allah, als U hun nog enige tijd van leven gunt, verspreid hen dan in groepen, maak hen tot verschillende secten en laat nooit enige heerser tevreden over hen zijn, want zij riepen ons om ons te steunen, maar vervolgens keerden zij zich tegen ons en doodden ons.”

En zijn andere uitspraak:

“Jullie haastten je naar onze eed zoals motten naar het licht, stortten je op ons zoals sprinkhanen, en verbraken haar vervolgens uit dwaasheid en dwaling. Ver weg en te gronde gericht zijn de tyrannen van deze gemeenschap, de rest van de facties en de verlaters van het Boek.”

De verdenking beweert dat deze woorden een berisping vormen aan het adres van zijn sjiïeten die hem ertoe hadden aangezet tegen Yazid (LA) in opstand te komen en hem daarna verrieden.

Ontleding van de elementen van de verdenking

Element 1 – De brieven

Het feit dat iemand brieven aan Imam Hoessein (vrede zij met hem) stuurde, bewijst op zichzelf niet dat hij sjiïet was. De afzenders beschouwden Imam Hoessein (a) als metgezel en kleinzoon van de Profeet (vrede zij met hem en zijn familie) die geschikt was voor het kalifaat en het leiderschap, niet noodzakelijk als een van de twaalf onfeilbare Imams. Historische werken noemen hen niet als sjiïeten; integendeel. Daarmee valt de belangrijkste pijler onder de verdenking weg. Bovendien waren sommige briefschrijvers zelf metgezellen van de Profeet. Wanneer men hen dus sjiïet noemt, erkent men het bestaan van sjiïeten onder de metgezellen — iets wat tegenstanders willen ontkennen. Indien men hen daarentegen vijanden van Ahl al-Bayt noemt, erkent men het bestaan van Nasibi onder de metgezellen; in beide gevallen ondermijnt dit de soennitische stelling dat alle metgezellen rechtvaardig zijn.

Element 2 – De uitspraken van Imam Hoessein (a)

De geciteerde woorden sprak Imam Hoessein (vrede zij met hem) tot de menigte in Karbala die door 'Ubayd Allah ibn Ziyad was gemobiliseerd om hem te doden. Onder hen bevond zich geen enkele bekende sjiïet. Hoe kan men dan beweren dat de moordenaars sjiïeten waren?

Kritische analyse van het algemene frame

1. Definitie van “sjiïet”. De sjiïeten van een persoon zijn zijn helpers, volgelingen en liefhebbers, terwijl zijn moordenaars dat per definitie niet zijn. Zelfs al zouden we hypothetisch aannemen dat zijn moordenaars ooit sjiïet waren, dan hebben zij — zodra zij zich verzamelden om tegen hem te vechten — hun sjiïsme afgelegd.

De mannen die tegen Imam Hoessein (vrede zij met hem) optraden waren inwoners van Kufa. In die tijd woonde er in Kufa geen enkele publiek bekende sjiïet meer. Toen Mo'awiya Ziyad ibn Abih als gouverneur over Kufa aanstelde, joeg deze de sjiïeten op; hij kende hen goed, doodde hen, verwoestte hun huizen en wierp hen in de gevangenis totdat er in Kufa geen man meer overbleef die bekendstond als een sjiïet van Imam 'Ali (vrede zij met hem). Het is waar dat de grootste concentratie van sjiïeten zich in Kufa bevond, maar zij vormden niet de meerderheid: zij maakten hooguit een zevende van haar bevolking uit — circa vijftienduizend mensen, volgens de kronieken. Ongeveer twaalfduizend van hen werden

gevangen gezet; de rest werd geëxecuteerd, gedeporteerd naar Mosul en Khorasan of verspreid over andere landen. Wat overbleef, werd belet Imam Hoessein (vrede zij met hem) te steunen, zoals de stam Banū Ghādira. Toch slaagde een klein groepje erin zich bij hem aan te sluiten.

Uit dit alles blijkt dat er in Kufa geen enkele bekende sjiïet meer was die tegen Imam Hoessein (vrede zij met hem) ten strijde trok. En wie eerlijk is kan zich niet inbeelden dat de briefschrijvers — zoals Shabath ibn Rib'i, Ḥajjār ibn Abjar, 'Amr ibn al-Ḥajjāj en anderen — ooit als sjiïeten bekendstonden.

2. 2. Bekende daders. De mannen die Imam Hoessein (vrede zij met hem) hebben gedood zijn met naam en toenaam bekend, en onder hen bevindt zich geen enkele persoon die bekendstond als sjiïet of vriend van Ahl al-Bayt (a). Onder hen bevonden zich: 'Umar ibn Sa'd ibn Abī Waqqās, Shimr ibn Dhī-l-Jawshan, Shabath ibn Rib'i, Ḥajjār ibn Abjar, Ḥarmala ibn Kāhil en anderen.
3. 3. Imam Hoesseins eigen typering. Op 'Āshūrā noemde Imam Hoessein (vrede zij met hem) zijn tegenstanders "sjiïeten van de familie van Abū Sufyān", zeggend: "Wee jullie, o sjiïeten van de familie van Abū Sufyān! Als jullie geen geloof hebben en niet bang zijn voor de Here, wees dan ten minste vrij in deze wereld en keer terug naar jullie afkomst als jullie, zoals jullie beweren, Arabieren zijn." Nergens in zijn toespraken te Karbala noemde hij hen zijn eigen sjiïeten.
4. 4. Extreme vijandigheid. De troepen onthielden Imam Hoessein (a) en zijn familie water, doodden hem en al zijn metgezellen en familieleden, sneden hun hoofden af, vertraptten hun lichamen met paarden, namen hun vrouwen gevangen en plunderden hun sieraden. Dergelijke daden kunnen alleen voortkomen uit intense vijandschap; het is ondenkbaar dat een liefhebbende sjiïet zulke daden zou begaan.
5. 5. Bekentenissen van de daders. Sommigen zeiden tegen Imam Hoessein (vrede zij met hem): "Wij bestrijden u slechts uit haat jegens uw vader." Een ander riep: "O Hoessein, leugenaar, zoon van een leugenaar!" Een derde schreeuwde: "O Hoessein, verheug je op het vuur!" Anderen zeiden: "Het gebed wordt van jullie niet aanvaard." Zulke uitspraken zijn onverenigbaar met sjiïtische liefde voor Imam 'Alī (a) en Ahl al-Bayt (a).
6. 6. De besluitvormers waren geen sjiïeten. De machthebbers achter het complot waren: Yazīd ibn Mu'āwiya, 'Ubayd Allāh ibn Ziyād, 'Umar ibn Sa'd, Shimr ibn Dhī-l-Jawshan, Qays ibn al-Ash'ath ibn Qays, 'Amr ibn al-Ḥajjāj az-Zubaydī, 'Abd Allāh ibn Zuhayr al-Azdi, 'Urwa ibn Qays al-Aḥmasī, Shabath ibn Rib'i al-Yarbū'ī, 'Abd ar-Raḥmān ibn Abī Sabra al-Ju'fī, al-Ḥuṣayn ibn Numayr, Ḥajjār ibn Abjar — evenals iedereen die persoonlijk Imam Hoessein (a) doodde of iemand van zijn familie en metgezellen: Sinān ibn Anas an-Nakha'ī, Ḥarmala al-Kāhilī, Munqidh ibn Murra al-'Abdī, Abū Ḥutūf al-Ju'fī, Mālik ibn Nusr al-Kindī, 'Abd ar-Raḥmān al-Ju'fī, al-Qash'am ibn Nadhīr al-Ju'fī, Baḥr ibn Ka'b ibn Taym Allāh, Zur'a ibn Sharīk at-Tamīmī, Ṣāliḥ ibn Wahb al-Murri, Khawli ibn Yazīd al-Aṣbaḥī, Ḥuṣayn ibn Tamīm en anderen. Geen enkele persoon die betrokken was bij de moord op Imam Hoessein (vrede zij met hem) stond ooit bekend als sjiïet.